

Garanti for, at de ikke skulle blive overbebyr- dede ved de mange Arbejderfamilier, som de have Udsigt til at faae. Jeg troer ogsaa, at Fideicommisset er kommet Communien imøde derved, at der vil blive oprettet en Sygekasse for disse Familier. Det er altsaa erkjendt, at det ikke er nogen Fordeel for et Sogn, at en saa stor Befolkning kommer tilstede, som ikke vil kunne beskattes, men som tvertimod kan foranledige, at der bliver udfkrevet Skat for at hjælpe disse Familier under uheldige Om- stændigheder, som jo meget let kunne indtræffe. Den ærede 7de Lovstingsmand for 1ste Kreds (David) har udhævet Belgien som Exempel paa et Land, hvor der er Velstand; men jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at Forholdene der ere ganske anderledes end her. For det Første findes der jo i Belgien en ud- mærket Agerdyrkning, og for det Andet er det jo et Fabrikland; men her have vi ikke Andet at tilbyde den arbejdende Klasse end Agerdyr- ningen, og indtræffer der da et daarligt Høst- aar, saa veed vistnok Enhver, hvorledes det gaaer med de mange Arbeidere paa Landet, som da maae søge Understøttelse af Communen. — Det har glædet mig at høre, at den høit- ærede Finansminister har god Tro til, at Skattecommissairer ville kunne findes, at det ikke vil mangle paa paalidelige Mænd, paa Mænd, der ikke ville holde sig tilbage for at udføre dette Hverv. Jeg deler fuldkomment denne Anskuelse med den høitærede Minister, og jeg kan ikke tillægge den ærede Ordførers Ud- talelse derimod nogen Bægt, naar han sagde, at han ikke saameget frygtede for, at de skulde være uduelige til at udføre deres Hverv, som han var bange for, at de føle en vis Und- seelse derved, at de vilde ærgre sig over, at de kunde blive kaldte farlige eller vanffelige Mænd. Jeg troer, at vi have mange offentlige Func- tioner, mange offentlige Ombud, der ere lige- saa besværlige og vanffelige at udføre til Folks Tilfredshed, som det her omhandlede Hverv vil blive. Jeg har i den Henseende Erfaring for mig baade som Landvæsencommissair, som

Amtsraadsmedlem og som Formand for Ho- veriasløsningen, og jeg maa sige, at det ikke er til at undgaae, at en af Parterne bliver misfornøiet, og det er jo ogsaa tidt Tilfældet, at de yttre sig baade mundtligt og skriftligt me- get haardt mod dem, der have havt med Sa- gen at gjøre; men jeg kender mange Exempler paa, at dygtige, fædrelandskfindede Mænd ikke derved have ladet sig affholde fra at blive ved den Bestilling, de havde; de ere ikke blevne irriteret deraf, fordi de have været overbeviste om, at de have handlet efter deres bedste Over- beviisning, og have ikke reflecteret paa, hvad der er blevet sagt. Jeg troer derfor ikke, at der vil være nogen Vanffelighed ved at faae de Mænd, der behøves, saavel til Regjerings- som Districtscommissairer. — Med Hensyn til det ene Skattemoment, der er fremhævet for Kjøbstadernes Vedkommende, nemlig Assurance- summen, vil jeg dog, da den ærede 7de Lands- thingsmand for 1ste Kreds (David) har ud- hævet dette Moment som noget Godt og Paa- lideligt, bemærke, at det er et gammelt Princip, at man ikke maa ansee Assurancesummen for nogen virkelig Værdi. Naar der bliver udnævnt Taxationsmand for en Eiendom, saa staaer det udtrykkeligt i deres Instrux, at de skulle sværge paa, at de ikke ville tage Hensyn til Assurancesummen. Jeg troer, at det heraf fremgaaer, at de offentlige Autoriteter ikke erkjende, at en Eiendoms Assurancesum er noget Paalideligt, thi ellers vilde de ikke lade Taxationsmændene gjøre Ed paa, at de ikke ville tage Hensyn til Assurancesummen. For ikke at forlænge Discussionen ved Gjentagelser skal jeg blot sluttelig erklære, at jeg i Det og Alt slut- ter mig til de Udtalelser, vi have hørt fra min høitærede Sidemand, nemlig den 6te Lands- thingsmand for 2den Kreds (Haffner). Jeg vil stemme i samme Retning som han og alt- saa holde paa Procentsystemet.

Melchior: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?